

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Pénteken, Június' 2-dikán, 1820.

Frantzia Ország.

A' Franche-Comtében történt emberfogdosásokról a' Monitör is emlékezik Május' 20-dikán kiadott leveleiben: a' Ministerialis Journal-de-Paris pedig ugyan ezen napon ekképpen közli ugyan ezen tárgyról való vélekedéseit: —“

„Ujabb leveleink által, mellyeket Bezanszon városából vettünk, megvalóságosítottak azon előhírek, mellyeket Julien, Combes, és Planceau Uraknak ott történt elfogattatásokról említettünk. Julien Ur az Interregnum vagy a' Száz napi országlás alatt, egy Szabad-sereget vezérlett, Combes Ur pedig Obersteri rangal szolgált az ármádánál. Nem igaz, a' mit egy Journálunk erőssíte, hogy Bourgois Ur, a' ki Lons-le-Saulnierben fogattatott-el, Párisba hozattatott volna; mert Bezanszonba vitetett. Valami Guillemain nevü volt tiszt, ki hasonlóképpen egy Szabad-seregben szolgált, 's a' kinek elfogattatása eránt hasonlóképpen rendelés tétetett, még nem került kézre. Mi okozta ezen emberfogdosásokat, e' felöl még semmit se' irhatunk. Az előkikérdeztesnek elintéztetése, melly ezen személyekre nézve már munkába van vétetve, majd megmutatja, hogy mivel vádoltassanak. Hanem ha igaz találni, a' mit felölök beszélnek, hogy Franche-Comtében népzúdulást akartak volna gerjeszteni, így azt mondhatjuk, hogy nagyon rossz theátromot valószítottak

bünös czélzásoknak jádzására, mivelhogy a' városok' és faluk' lakosai sehol-se' hajlandóbbak a' csendességre és sehol-se' idegenebbek a' politikai zenebonáskodásoktól, mint Franche-Comte tartományában.“

A' Pairek' kamarájában Május' 18-dikán kezdette-el a' Közönséges Prokurátor a' Louvel' peréről való beszédet, és még 19-dikben is folytatta. Hogy ily sokáig tartott, az okozta, hogy a' következő történet miatt jó darab ideig félbe szakasztódni kéntelenített. A' Quotidienne nevü (nagyon Ultra) Ujság tudniillik, nagyon hevesen kikelt azon Bastardne l'Estang Ur ellen, a' ki Louvelről a' Visgálódó Biztosság' képeben a' közelébről említett előadást ezen kamara' elejébe terjesztette, 's ebben oly nyilatkoztatást tett, hogy Louvelnek az ő gyilkos cselekedetében semmi részes társai nem találhatnának. Gróf Lally-Tolendal nevü Pair tehát ezen cikkelyért az említett Ujságot a' kamarának beárulta, a' melyből nagyon sokáig tartó 's felettébb mérges vetekedés támodott az Ultra és Liberalis Pairek között. A' cikkelyben, mellyért Gróf Lally a' Quotidiennét beárulta, annyira elvetemedett ezen Ujságnak írója, hogy azt merte erőssíteni: „Hogy a' Biztosság' Referense Bastard-de-l'-Estang Ur a' maga kötelességei helyébe a' maga vélekedéseit tette, 's nagyon a' drága időtől fosztotta-meg hosszas előadása által a' Paireket. — A' Quotidienne ugyan más nap.

jónak találta kihirdetni: „Hogy a' Cenzúra ugyan ezen czikkelyt kihuzta volt, és csak valamelyik Segéd-írónak vigyázatlansága miatt történt, hogy néhány nyomtatványokban bennmaradott a' kitörlött rágalmazás“ — de semmit se' használt menésege, ha, mint erőssitik, igaz, hogy a' felelet alatt lévő Redaktornak elfogattatása eránt rendelés tétetett volna.

A' Válosztási törvény felett való vetekedések Május' 15-dikén kezdődtek-el a' Követek' kamarájában. Reggeli 5 órakor már ellepve voltak az épület' ajtajai előtt az uczák azon emberektől, a' kik azon iparkodtak, hogy a' szála' karjaiba bemelessenek. Azon 89 tagok között, kik oly jelentéssel irták-bé neveiket, hogy a' jóvállásnak visszavettetését fogják sürgetni vagy kivánni, 's erre nézve beszédeket fognak tartani, Foy nevű Generalis volt az első, a' ki beszédje által az ülést kinyitotta: —

„Eleitől fogva meghatározták, úgy mond, minden Státusokban a' törvények azt, hogy mindenek mi némű részt birjanak a' társaságnak közönséges jusaiban. Hogy Franciaországban valaki Válosztási jussal birhasson, 30 esztendős idejűnek kell lenni és 300 Frank adót kell fizetni, arra pedig, hogy Nemzeti Képviselőnek vagy Követnek válosztathassék, 40 esztendősnek kell lenni 's 1000 Frankból álló adót kell fizetni. Hogy a' Követekből álló Kamara a' Constitúzió által néki adatott nagy hatalommal vissza ne élhessen, meghatározta ugyancsak a' Constitúzió, hogy a' Király ezen kamarát, mikor szükségesnek lenni gondolja, azonnal eloszlathassa, oly feltétel alatt, hogy három hónapoknak eltelte előtt mást fog válosztatni. Innét a' következik, hogy mihelyest a' Király ezen kamarában valamelly részrehajlást igen elhatalmasodni,

igen lázzasztónak lenni, szemlél, azonnal az egész hazabéli Válosztó gyűlések' elejébe apellálhasson, hogy új tagokból álló Követi kamara válosztassék. Innen szemlélhetni, hogy melly fontos dolog legyen azon Válosztó Gyűléseknek jó elintéztetése, mellyekre a' nemzet és korona' legbecsesebb javaira való vigyázás bizattott. Ezen törvény csaknem oly fontos, mint maga a' Constitúzió. Azon Királyi elme, a' melly 1814-ben magát a' Constitúziót diktálta, ugyan a' diktálta 1817-ben Febr. 5-dik napján a' most még fennálló Válosztási törvényt is. Ezen törvény által Francia Országban 100,000 oly polgárjai, a' kik legnagyobb adót fizetnek, arra a' munkára hivattnak öszsze, hogy a' nemzet' képenek viselésére egyszeriben Követeket, nem pedig azért, hogy Candidatusokat váloszszanak. Ha a' nemzeti akaratnak valaha, valahoz, vigyázással, mérséklettséggel, 's rendszeretettel ki lehet 's ki kell fejeztetni: a' nemzetnek ezen gyökeres része az, melyben ez, megeshetik. Ha itt nem, általjában sehol sem. A' nemzetnek ezen gyökeres része azt látván, hogy annak becses intézetei valamelly egyesület által fenyegettetnek, kiszollitja a' patriotát a' maga olvasó szobájából 's elhivja a' szántóvetőt a' maga ekéje mellől, 's azt mondja nékiek, hogy: oltalmazátok legbecsesebb vagyónokat! ez, soha meg nem egygyezik nemzetének önn' megöklésében. Jól érezték ezt ezen Válosztás' törvénye' régi elenségei, 's azért keltek-ki ellene mindjárt eleintén oly mérgesen. —

„Minthogy nekünk a' Minister, midőn ezen törvény helyébe újat jóvállott, azt ígérte, hogy ez által a' Constitúzió telyességgel meg nem fog sértetni, lásuk-meg, hogyan egygyeztethetjük-meg ennek czikkelyeit a' Constitúziónak prin-

cipiumaival. A' jóvallott törvény' 1 - ső Czikkelye kétféle, úgymint Departamenti és Kerületi Válosztó gyűléseket állít fel. Az első rendbéliek válosztják a' második rendbéliek által kiválosztott Candidatusok közzül a' Követeket. Az első rendbéli Válosztók azokból a' polgárokból állanak, a' kik legtöbb adót fizetnek. Tehát csak ezek, és nem minden Válosztók birnak egyenlő Követ-válosztási jussal; pedig a' Constitútzió minnyájoknak egyenlő just adott, azt tudniillik, hogy minden polgár egyforma Követ-válosztási jussal birjon, a' ki 300 Frank adót fizet. A' jóvallott törvény tehát megsérti a' Constitútzió ezen czikkelyét. Így némelly gazdag Departamentekben sok olyan polgárok nem fognak a' legnagyobb adófizető polgárok közzé tartozni, a' kik 1000 Frank adót fizetnek; ezek hát nem tartozhatnak a' Departamenti Válosztó gyűlésekbe; így hát sok oly polgár se' részesülhet egyenesen a' Követek' válosztatása munkájában, a' ki 1000 Frank adót fizet, nem hogy a' részesülhetne, a' ki csak 300-zat fizet. A' Constitútzió által adott jusok tehát aszzerént változhatnak, a' mint valakinek geographiai lakhelye változna. Ha a' kamara ezen törvényjóvallást megerössíti, által hágja a' maga hatalmát, mivelhogy azon just, mellyel a' Constitútzió minden Válosztókat felruházott, csak a' Departamenti Válosztó Gyűléseknek adja." — Példákat is hord-fel Generalis Foy annak megmutatására, hogy melly veszedelmes következései lennének annak, ha ezen új törvényjóvallás elfogadtatna: „Ennek ereje szerént, úgy mond, az Eure Departamentjében egy polgár, a' ki 400 Frank adót fizet, bemenne a' Departament Válosztó gyűlésébe, az Alsó-Sequanaiban pedig a' sem, a' ki 2000-ret fizet. Mind

ezekből a' következne, hogy 100,000 Válosztóknak jussa 18,000-nek adattatna; hogy Örökös Válosztás(Electoratus) hozattatna-be, mellyet Herczeg Lewis már a' Pair-kamarában meghatározva jóvallott is; hogy a' nemzet' legbecsesebb jova csak azoknak kezébe adattatna, kik eleitől fogva ellenzései voltak a' Constitútziónak 's az azon fundáltatott liberalis intézeteknek; 's hogy így egy csak bizonyos résznek despotismusa fogna meggyökeresítettetni."

Micsoda okoskodásokat hordjanak-fel az Ultrák az olyan fundamentumok ellen, mint a' milyenek a' Generalis Foy 's több más hozzá hasonló Liberálisoknak beszédeikben találtatnak, elég nyilvánosságosan szemlélhetni De-la-Bourdonnaye nevű Követnek itt következő okoskodásában. — „Az egész tárgy ezen két kérdésre oszlik: 1) Hogy visszavehet-é a' Király valamelly általa jóvalltatott törvényt 's tethet-é mást helyébe? és 2) szor, hogy valyon az eddig fennállott Válosztási törvény veszedelmes-é, 's meg kell-é azt változtatni? A' felelet ez: Hogy a' Király az első kérdésben feltett dolgot megcselekedheti; minthogy megcselekedheti azt, hogy valamelly törvényjóvallást vissza vegyen, mikor már azt valamelyik kamara végképpen meghatározta is: hogyan ne kiméllhetné-meg a' kamarát valamelly hosszú, unalmas, és gyümölcstelen tekedéstől, ha azon törvény eránt, mellyet maga, önként, kedvezésből adott, előbbeni gondolkodását megváltoztatja? A' Király a' Constitútziót is csak kedvezésből adta, és nem alkú szerént állott arra." — „A' mi a' másik kérdést illeti, arra meg kell jegyeznünk, hogy a' mi Constitútzió-nalis Monarkhiánk két elementumból áll: ezeknek egygyike a' Constitútzió, másika az, ki a' Constitútziót szerzette, tudniillik a' Legitimus Király, vagy

is más szókkal, a' Legitimusság' principiuma, a' melly által 's a' mellyért a' Királyi méltóság fennáll. A' thronus' Legitimussága' megszenteltetett principiumának eredete a' legrégibb időnek homályai között téved-el és az a' mi Öseinknek szemeik előtt a' Monarkhiának eredetétől fogva örökké szent volt, 's a' Státusnak a' Revolúzió által felforgattatott minden intézeteinél tovább élt. Nem kívántatik ennek semmi alkudozás vagy irás által való megesmertetés; e', tulajdon maga, közölte azon Constitúzióval is, mellyet önn' maga adott, a' maga valódiságát. A' Constitúziót 's a' Legitimus Királyságot eloldozhatatlan kötéll csatolja özsze. Távozzanak tollunk azok a' politikai Phariseusok, kik csak a' Constitúciónak akarnak adozni tisztelettel, 's annak Szerzőjét megismerni nem akarják, 's a' kik azt mutatják hinni, hogy a' Legitimusság' principiuma, azért, hogy annak Szerzője, abban, a' Legitimusságról nyilvánvaló emlékezetet nem tett, többé nem áll fenn, 's ezért azon titkos reménség által tápláltatnak, hogy még idővel azt 's véle együtt a' Constitúziót is felforgathatják. Jól tudják ezek azt a' mesterséget, hogy igen vagy kevesebbé democraticus, 's az önn' kénynek nagyon vagy kevesebbé kedvező törvények által, egy Constitúzionális Országlást Democraticussá, vagy katonai erőltetett Országlássá, miként lehet által változtatni. Frantzia Ország, melly már mind a' két féle elvetemedést (extremumot) próbálta, egygyik ellen éppen oly nagyon ojjá magát, mint a' másik ellen, és többé soha meg nem fog jöni a' kedve, ahoz, hogy magát vagy a' csatázó mezőkön vagy pedig a' Guillotin által, megtizedeltesse. Ezen kettős veszedelem ellen egy Constitúzionális és Legitimus thronus által védelmeztetvén, irtószik azon

Válosztási törvénytől, a' melly egy Király-gyilkolót, mint nemzeti Követet (Abbe Gregoirére czéloz) tavaly a' kamara tagjai közzé küldött 's néki még itt ezen kamara' kebelében is pártfogókat szerzett vala. —

„Meg kell változtatni azon Válosztási törvényt, melly nekünk csaknem egy Királygyilkoló Collégát adott vala, 's egy oly kamarát formált, melynek egy tagja (Manuel), merte bün-gyanánt tulajdonítani a' Királynak, azt, hogy azon hármasszín' helyébe, mellyet ő (Manuel) nemzetinek nevezni jónak talált, de a' melly minden másoknak szemeiben támodásra szolgáló jel vala, mást parancsolt behozattatni.“

Igy folyt ezen heves vetekedés még több napokon is; mi lett kimenetele? még nem olvassuk sehol. Melly nagy részt vegyen a' Párisi közönség ezen tárgy felett való vetekedésekben, mutatják a' nézőknek a' kamara nézőkarjaiba való tolokodásaik. A' Bourbon-palotát, melyben az ülések tartatnak, 16-dikban már estvéli 10 órakor úgy körül vette volt a' más nap' reggel bekivánkozó sokaság, hogy Politziai katonaságnak kellett megjelenni a' nagy tolokodásnak gátlására; 's már hajnali 3 óratájban elkezdették a' bemenetelre való czédulákat kiosztogatni.

Midön a' Király Május' 16-dikán egy nagyon számos audientziaadáskor a' Berry Királyi Herezegné viselösségéről említést tett, így nyilatkoztatta-ki magát: „Ha az, a' mit a' Princzaszszony szülni fog, leány gyermek leszen is, ezt én így is nyájas szeretettel és elszánással fogom venni: de ha fiú gyermek által találja az Isteni gondviselés ohajtásomat telyesíteni, így reménlem, hogy Frantzia Országának fija, minden Europai Legitimus Fejedelmeknek fija fog lenni.“

Raucourt, a' Grenoblei Politziai

Biztos, az alatt míg Angouleme Herczeg, mostani útozásaközben ott tartózkodott, hivatalában ideigóráig felfüggesztetett, mellyért ő kérelmet adott-be a' Követek' kamarája elejébe. Ezen történetet némelyek egy eredetből akarják lehozni az-
 zal, a' mit arról irnak, hogy a' Princz-
 nek a' nevezett városba lett megérkezése-
 kor, holmi népgyűlések 's nevezetesen
 ifjak' gyűlései mutogatták volna mago-
 kat, mellyek az által tették volna mago-
 kat szembetünökké, hogy, mikor mások
 Eljen a' Királyt kiáltoztak, ők mindenkor
 ezt vetették utánna: Eljen a' Constitú-
 tzió! Hanem a' csakugyan nem igaz a'
 Párisi Ujságok szerént is, hogy, mint
 Corcelles a' Követek' kamarájának Oráló-
 székében erőssítette, a' Departamentum'
 Prefektusa a' nevezett Politziai Biztosnak
 tiszti övedzetét a' nép előtt tépte volna
 le.

A' Berlini Státusújság nevű levelek
 írják, hogy Franciaországban Caen
 városától két mértföldnyire Ranvillé-
 ben, oly paripátmutogat egy földes Ur,
 melyben még eddig senki semmi hibát
 nem találhatott. Az árra 60,000 Frank.
 — Egész fa-ágazatot közlének a' törzsöké-
 ről, vagy familiájáról. Morvic nevű
 esödörig viszik-fel törzsökös ágazatait.

Spanyol Ország.

Azt írják Gallicziából, hogy Villa-
 Franca-del-Biernóban egy oly kastélyt
 bir Villa-Franca nevű Marquiz Ur, melly
 egy dombra lévén építetve, ágyuzó lyu-
 kai vannak 's az azokon kiszegesztett
 ágyuk által oltalmaztatik. Már most, mi-
 nekutánna a' Constitútzionális Országglás
 behozatott, mint irtuk, minden efféle Feu-
 dalis Uradalmi emlékezeteknek elkelletvén
 törlődni, megszollittatott a' Villa-Francai

Magistratus is, hogy rontassa-le ezen kas-
 télyt, hanem az a' kérdés fordul elé,
 hogy miként eshessék ez meg éppen a'
 mostani Constituzionalis Országglás alatt,
 mikor ez minden tulajdont a' maga oltal-
 ma alá vett.

A' Romai Szent Széknél lévő Spa-
 nyol Nagy Követ Don Antonio Vargas-y-
 Laguna Ur, beküldötte Madridba az Ország-
 lószékhez azon jegyző könyvet, melyben
 azok a' Romában tartózkodó Spanyol alatt-
 valók beirattatva vagynak, kik ott a' magok
 hazájok' Constitútziójára már megesküd-
 tek: a' mi pedig magát személlyesen illeti,
 azt írja Vargas Ur ezen jegyző könyv-
 ben, hogy ő ezen Constitútzióra telyes-
 séggel meg nem esküszik, mert ez, az ő
 lelkiismeretével és principiumaival ellen-
 kezik. Az ő nyilatkoztatásának is az a'
 következése lett, a' mi a' Marsiliai Spa-
 nyol Consúl hasonló nyilatkoztatásának,
 hogy hivatalából letétetvén, a' hazájába
 való visszamenetel megtiltatott.

Madridban a' Constitútzional kihir-
 dette, hogy ő meg van hatalmaztatva an-
 nak megczáfolására, a' mit némely Uj-
 ságlevelek 's egyebek közt a' Conservator
 erőssítettek, t. i: hogy a' Pápa magát a'
 Spanyol Országba bevitetett Constitútzio-
 nalis rendnek ellene szegezte volna: —
 „Nem, így szoll a' Constitútzional; az
 Apostoli Szent Szék nem gondolkodik af-
 felől, hogy más Státusok a' magok' belső
 boldogságoknak élémozdittatására, legiti-
 mus, törvényes módon, micsoda ország-
 lási módokat vesznek-fel, 's annyival keve-
 sebbé hibáztat, (nyilatkoztat hibásnak len-
 ni) egy oly Constitútziót, melly által az
 Apostoli Szent Religió proklamáltatik 's
 bizonyos és bátorságos talpköre állittatik.
 Goromba rágalmazás, azt mondani, hogy
 Romából a' mi Constitútziónk ellen Bul-
 lák érkeztek volna Madridba.“

Nagy Britannia.

Huntot 's néhány társait nagyon megszomorították. Ők vagy két esztendeig nem fognak radikáliskodni. Régebben említettük, hogy őket a' Yorki és Chesteri Esküttek' ítélőszékeik, a' mult esztendőbeli magokviseleteikért, bünösöknek lenni nyilatkoztatták, hanem a' Királyi fő Törvényszék mind ez ideig elhalasztotta az ő büntetésseknek meghatározását és kimondását. Némellyek úgy vélekedtek, hogy talám egészen el is fogja mellőzni. De megcsalódtak; minthogy Május 15-dikén minnyájok a' nevezett fő ítélőszék' elejébe hivattatván, következő büntetések mondattak - ki nyavalyás fejek-re: — Hunt, harmadfél esztendeig az Ilchesteri fogházba zárattatik, 's fogsága' idejét kitöltvén, öt esztendőre 1000 font Sterling zálogpénzt tartozik letenni, azért, hogy magát jól fogja viselni; kezeit is kettőt tartozik állítani öt-öt száz zálogpénznek letételével. — Johnston, Healy, és Bamford, egy esztendőre a' Lincoln fogházba zárattatnak, 's a' következő öt esztendőkre, különkülön, 100 font Sterlinget letenni, 's ugyancsak 100 font Sterling zálogpénznek letételével két-két kezeit állítani tartoznak. — Sir Walseley Károly, oly zálogsummának letételével mint Hunt, az Abbingtoni fogházba, Harrison, az ő jó barátja, 200 font Sterling zálogpénznek letételével 's két kezesnek állításával, a' Chesteri kastélyba, íteltettek, másfél másfél esztendeig tartó bezárattatásra. — Hunt, mint a' K. fő Prokurátor megjegyzette, ezen alkalmatossággal is oly vakmerő vizakodással viselte és oltalmazta magát, mint ha nem büntetést, hanem inkább megjutalmaztatást várna: Walseley ellenben felet-

tébb szomorkodott, 's megszánta-bánta cselekedeteit, azt mondván, hogy ötet megcsalták a' Radikálisok, és ő, ha tudta volna, hogy gyűléseikben fegyveresen jelennek-meg, azokban nem előlülösködött volna. — Az ítélőszék elöl minnyájokat egyenesen vitték a' törvényszék' szolgáji a' fogházba.

Herczeg Norfolk ilyen irást adott-be a' Királynak az ő első fényes audientziaadásakor a' Britannus Catholicusok' nevében: —

„Király! Mi, a' Felséged hűséges alattvalóji, a' Nagy Britanniai R. Catholicusok, tisztelet-tétellel közelítünk a' Felséged' Királyi személyéhez. Tisztelettel telyes egyenességgel szomorkodunk Felségeddel együtt azon kemény és keserves veszteségért, a' melyet Felséged és népe a' Felséged' igen jó és tisztelt Atyjának halála által szenvedtek. Mi mindenkor háládatosan fogunk azon nagy és sokféle jótéteményekről emlékezni, mellyek bennünket a' mi meghalálozott Monarkhánk-nak adóssaivá tettek. Minekutánna az ellenünk való keménység rajtunk két századokig megszűnés nélkül nevedett volna, az ő Felsége kegyes gondolása halgatta-meg legelőször a' mi könnyebbülésért való esedezéseinket. Az, hogy a' mi létünk, mint Egygyesületnek (corporationnak) léte, a' Státusban megesmertetik, és hogy már most nekünk törvényesen megengedtetik az, hogy szeretetünknek és hűségünknek ezen adóját a' thronus' grádicsai elejébe hozhassuk; hogy, mint ezelőtt, a' mi Religióji kötelességeinknek legnagyobb titokban való telyesítése, még most is véres büntetések alá nincsen vetetve; ha gyermekeink a' társasági élet' legszorosabb és leghűségesebb köteleinek megszaggatása által még most is folytá-

ban nem ingereltetnek a' törvény által; 's hogy minhet önn' hazánkfi jai még most is úgy nem néznek, mint valamely számkivettotott és elfajult emberi nemzettséget — mi mind ezeket a' megbecsülhetetlen jótéteményeket egyedül a' meghalt Monarkha' meg nem szűnt atyai jó akaratjának köszönnyük. Minket az a' bizodalom táplál, hogy ezen jótéteményekre nézve nem mutattuk magunkat egészen méltatlanoknak; vérünket mi is, tengeren és szározon a' legbátrabb hazaoltalmazók között ontottuk, 's honnyunkban való magunk' viselete állandóul bebizonyította a' mi békesség és jó rend eránt viseltető változhatatlan szeretetünket. —

„A' melly hűséget a' meghalálozott Monarkhának esküdtünk, ugyan ezt igérjük Felsőgednek legnagyobb alézatossággal, 's oly vigasztaló reménség által tápláltatunk, hogy mi ezen thronusban tovább is barátunkat és oltalmazónkat fogjuk feltalálni. Fogadja el Felsőged ezen tiszta szivből származó förró ohajtásainkat: Hogy a' F. ged' Országlása hosszas, szerencsés, és áldott lehessen, és hogy a' Braunschweigi Felsőges Ház, egy derék és háládatos népnek személlyein és szivein megszámlálhatatlan esztendőig országolhasson!

Herczeg Wellington Május' 7-dikén azokkal az asztali készületekkel adott a' maga új ebédlő szálájában nagyon fényes vendégséget, mellyel ötöt néhány Europai Hatalmasságok megajándékozták. A' vendégség éjfélutánnig tartott.

Botany-Bayban, hova Angliából az életjeknek kegyelmet nyert bűnösöket viszik, 's a' hol már ezekből jó számú plánta nép lett, már Ujságot is adnak ki, a' melyben egyéb tárgyakon kívül Philozóphiát 's mezei gazdaságot tárgyazó tudósítások találtnak.

A' Szent Ilona szigetéről Londonba érkezett levelek Mártz. 23-dikán indultak. Akkor ezek voltak ott a' nevezetesebb Ujságok: — Minden nap' várták, hogy Hudson Lowe' helyébe új Kormányozó fog érkezni, és ő már készen tartotta magát a' visszaindulásra. Egy új rendelés szerént semmi féle tengeri tisztnek nem volt szabad, az egy Admiralsi hajó' tisztjeit kivévén, a' szározra kllépni; arról pedig szoros parancsolatja volt az Admiralsinak, hogy Longwoodba (a' Bonaparte' házához) általjában senkinek passust ne adjon. A' Bonaparte' ott volt Orvosa Doktor O-Meara által kiadatott könyv mindenektől elvétetett, 's jutalom hirdettetett ki annak számára, a' ki csak egy nyomtatványt bejelent, hogy valakinél találtassék. Mikor a' szigethez valamely hajó ki-köt, azonnal megjelennek rajta, a' Hudson Lowe' Titoknokja Sir Reade Tamás és Stanfell nevű Kapitány, és a' tiszteket becsületjeknek lekötése mellett kénszeritik, hogy a' hajón találtató minden könyveknek és egyéb írásoknak laistromát hűségesen adják által. Ha valamelyik tisztnél valami gyanus könyv találtatik, azonnal elvéteik. —

Bonaparténak, mikor a' kertben dolgozik olyan közönséges formát ad a' szalma kalap és a' kertész-rékli (újas lájbli), hogy, ha csak nagyon közel nem megy hozzá az ember, a' szolgaitól meg nem különböztetheti. Az ő új háza már annyira elkészült, hogy négy vagy öt hónapok múlva lakni belé mehet. Azt mondják, hogy még nem járt benne, hanem azt vették észre, hogy mikor az építők eltávoznak, az ablakokhoz megyen titkon, 's bekandikál. — Látogatót most, általjában senkit se' bocsát magához.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Ö Cs. Kir. Felsége a' Primás Herczegnek jóvállására az Esztergomi Érsekségben Mélt. Benyovszky János Urat, az Esztergomi Káptalan Lectorát, és Mélt. Ürményi Péter Apátur Urat, és Nógrádi Archi-Diaconust, Segéd (Sufraganeus) Püspökké, — Maga pedig a' Primás Herczeg, Fő Tisztelendő Bélik József Apátur és Esztergomi Kanonok Urat, Gen. Vikáriussá, nemkülömben Fő Tisztelendő Strajter József Prépost és Kanonok Urat a' maga Udvari Kanonokjává, méltóztattak kinevezni.

Ujabb Ujságok.

A' Grenoblei történeteket, melyek a' Princz Angouleme otléte alatt előfordultak, és a' mellyekről feljebb csak kevés szókkal emlékezhetünk, mai Ujságleveleink így adják bővebben elé a' Máj. 21-dikén költ Journal-des-debatesből: „Azon napon, mellyen a' Princz a' maga Grenoblebe való bemenetelét tartotta, valami ifjaktól álló csoport, másoknak ezen kiáltására, „Vive le Roi!“ mindenkor csak ezekkel felelt, „Vive la Charte!“ „Vive la Constitution!“ de, minthogy nem sokan voltak ezen ifjak, a' mások' „Vive le Roi“ kiáltása úgy elnyomta az övéket, hogy csak a' körülöttek álló emberek hallhatták. Estve ugyan ezen ifjak az uczákon le 's fel járván, ekkor is csak a' „Vive la Constitutio“ hal-

latott a' szájokból, a' „Vive le Roi“ pedig egyszer se'. Ezen éjjel czédulák raggatattak-ki, mellyek által az ifjak meghivatattak, hogy más nap reggel azon térségre, hol a' Princz az örző sereggel mustrát fog tartani, gyülekezzenek-ki. Valami ötven 's egynéhány Juristák engedelmesskedtek a' meghívásnak, 's a' Princz megérkezvén, ismét hozzá fogtak a' Vive la Constitutio kiáltáshoz, 's kiáltozások által elnyomni iparkodtak a' „Vive la Roi“ kiáltást: a' mustrának elkezdődésekor pedig oly erősen kiáltoztak, hogy a' tisztek kommandószavát hallani lehetetlen volt. Látván a' Prefektus a' Princznek ekképpen való megbántatását, parancsolt a' lovas Politzia' Svadronyos Kommandánsának, hogy tartasson rendet 's a' szemtelenkedő engedetleneket fogassa-el. Ötön azonnal el is fogattattak, de csak megpirogattattak 's azzal elbocsáttattak. Megmagyarázták nékik, hogy ök az Éljen a' Constitutio kiáltásnak, a' melly valójában minden Francziának szájába beillik és kedves, az által, ha attól az Éljen a' Király kiáltást elválosztják, revolutziós kiáltási karaktert adnak 's a' t. — „Az azonközben, így végzi szavait a' Journal, hogy ezen történet miatt egy Politziai Biztosnak tiszti övedzete a' derekáról a' Prefektus által a' közönség előtt leszaggattatott volna, nem igaz, csak hivatalának folytatása tiltatott-meg néki, gondatlanságáért, és ez is csak ideigmeddigvalóképpen.“